

I

שאלה

אלה חתם לעולם השם נחמל בבית האסורים ליום אחדות יורה בן כפוך בוא
 חסד וחסד רצון אחדיה לעדה על פת יהודית וספד קלא דאם כסך להלכותיהם
 חזקים בוחלים ורקים עוקרים ולמים בביתם ועל לך כדד אחדיה לאלה חתמה
 מה סיכו לא ילך זה ומאחר לו הוא חק הוא בן ל' חזלים לעליה בא עליהם
 עליהם לבדן חבית האסורים ואם תדעו דבר תדעו לביתם וזו נחמדות
 לאחד ל' חזלים ילדתי בן. ואחר לאלו את כעלה על הדבר. ואחר לבת חסד בדבר
 לביתם וזכרון/ הימים למאמר אלתי חק לבד'ם לביתם עלד דמדינה לא נבט
 לביתם ביתי מידתי בן יחזרו חזרי ולקבו יתבלין. וזכרון תבלין. ואחר ל'
 ימים בעיד אחדת בבית אחותי ונעלה לעליה למה חס יעזרו עלי לבק בדבר
 לביית ולעלי סביתם כל חזון הימים לילה ויום עכ'ם עם קראו לחכמה הנבדית
 להיגה מילדת את האלה חק כפי צופה לא פסד חזק בן ל' חזלים כי חס בן ל'
 ועם כל זה באם עמדה בדבורה ואחר חסני האלה ללונץ בעלי אוחי אחר בן
 חלום ליום הוא חזק אוחי להיית מדין תחתיו ללונץ אה לאוהבים עלי ללד
 גם החלוצה עמדה בו לקר לפיה לא נתרן לכה עלי לא בחזל הדיון ולא בלם
 לבית וכמעט לא נחתה חזר חזק בחסדיון ללונץ וללכת לדרכה ועלה על הדבר
 לבסוף מה סיכו לא ילך זה.

תשובה

על שאלה חסדו כלו חן אלהים תלכה מוחלטת ופאית להילד מאמר הוא או לר
 לאחי לבני יל פנים לבן/ וכנים לבן/ ופסד לחסדים לון ידעות נחמדות לאל
 חן חן ידעם מה לעלי דאל כפני האלה בתבלין אוחי בדבר התבלין
 חלק אוחי ח' ימים ומתוכן האלה נראה קלת לדבית לאחר כפני האלה
 חסד מתאיימת לאחי עס צדוה דכני כדד לאחלי כק היה לו אחר תלאלו את
 סטלרה חס יעזרו עלי ללם פודית לבק הוא ולא היה צריך לסמוך על צדוה אחותי
 ונעלה ללם פסולת לעדות אחת קודם וצריך לסלקם חסד/ חס/ אפילו חס כודר
 לסלחה בבית חן דאת נחמדת האלה לחן יכיל לחזור ולחזר לבית לא כפני כד
 כודר ויכיל לתת חמלה לדבדיו. ואחר גיסא אפילו גם בן להלטה לא חקרה
 ונראה חסד אחר מאלו חלק אוחי הימים ועד' חן להכריע. ואחר חלק חסד
 האלה לחן אחר כן דאלתי חזק להדי הוא ילג כדד לנים אחדות וזו למה
 בעלמה אחות בן ל' הוא. גם חן להקדים בתור יסוד חזק כי ילד זה חן בחק
 לבית למה ילדים פועלים מאלה נלמה אלא בחקרת מאמר הוא כי הפסד חס
 נחל זהו כמי לבית בחדית חס. וזו צריך להעיר כי אפילו אפ אחת בדבר לילה
 הוא בן ל' צדין/ ול ללונץ באחר לבית סבד/ לדוקא על ידי ביאם זו נחמדה
 ואפילו לבית חסד באליה אחר וזו לילדת וללכה חזקת לחקטעים. ואם נראה
 חסד האלה לפאלי לא האלה חזק קלה בעיר האחות לאלו כק בדבר כודר
 אחת כדאת בעט חזק ללם נלמה. ואחר כדדאם כדאת נחמדת אחר בדבר
 חסד האלה ל' נשים חן או לחן חזק ללון בעיר על חן וזכו ללכוד כדד
 בלם נחמדות חסד/ נחמדות האם ד/ צדוה חסדא.

[illegible]

אחרי

[illegible][illegible]

(ד) דאזיכא דיסעות כיון הקרא וסעותה א הכחמה
 (ה) למחוק עליון האלה לא אשמוע להיות דעתה גמ עת זכרים אלא וקאצלים
 בוחדים וקיס ואלוהי סתם ואלוהיו זכרים לא היה לו אומר בוחדים וקיס לכל
 הזכרים חלודים הם ואעפ"י לל אלהי לל בוחדים וקיס" כולם זכרים הם יהודים

(נורק אמת יל הדמיונות לדדוק את סכך הדם אל פי כופאים מוחים ואז מוכן לסכך
 הילכו ונאיל דוחים על סכך לסחוק אל הרי"ז אס גדולות יסכיחו חק סכך דידי ונא
 אל דלא בקי אעז הצענים כאלו ולכן אין ביכולת להחזיק אל זה).
 ולכן נא לא להליך ילד זה אלא מחזר ונא כואנפין אל אטל סה) ופיות לאין
 לפורות הלכה למעלה אין עלי לחזות היתרית דחוקים קצוים אל סכרות רעלות
 ופלא פוליס עצמים ודק דאח ביכולת לפרק ליהוי מחזר ונא ואחר קמחורת
 כנא סכך.

ד"ר בן ציון זאב

✓ 2/4/1971

10

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of paragraphs. The handwriting is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document.

11

12

13